

GÖNÜL ERBAA'DA KALIR

Yazar

Ayşe BOSTANCI AKÇAY

GÖNÜL ERBAA'DA KALIR

Yazar

Ayşe BOSTANCI AKÇAY

ISBN: 978-625-382-204-0

E-ISBN: 978-625-382-206-4

Copyright © Vizetek

Bu kitabın basım, yayım ve satış hakları Vizetek Yayıncılık Sanayi ve Ticaret Limited Şirketine aittir. Vizetek Yayıncılık'ın izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri, kapak tasarımı, elektronik, mekanik, fotokopi, manyetik, kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz.

Bu kitap, basılı ve elektronik (e-kitap) formatlarında yayımlanmaktadır.

Kitap içeriğinin tüm sorumluluğu yazar(lar)ına aittir.

Yayın Koordinatörü: Ferit RESULOĞULLARI

Kapak Tasarımı: Seyfi Seydi SALANTUR

Mizanpaj: Ahmet TUNÇDEMİR

Baskı: Ankara 1 Ocak, 2026

Seyranbağları Mah. İncesu Cad. 10/2 Çankaya/ANKARA

Tel.: (0312) 482 00 11

Web: www.vizetek.com.tr

E-mail: vizetekyayincilik@gmail.com

Yayıncı Sertifika No: 41575

Baskı: Vadi Grafik Tasarım ve Reklamcılık Ltd. Şti.

İvedik Org. San. 1420. Cad. No: 58/1 Yenimahalle/ANKARA

Tel.: 0 (312) 395 85 71

Matbaa Sertifika No: 47479

GÖNÜL ERBAA'DA KALIR

Yazar

Ayşe BOSTANCI AKÇAY

ÖNSÖZ

Bazı yazarlar kalemlerini denizin tuzlu mavisine batırır, bazıları büyük şehirlerin gürültüsüne...

Benim kalemimse, hayatımın başından beri Erbaa'nın bereketli toprağına gömülüdür. O toprağın altında vişne dallarının serin gölgesine sığınmış çocuk gülüşleri, harman yerinde rüzgâra kapılmış buğday taneleri, bir duvarın ardına uzatılan komşu ellerinin sıcaklığı vardır. Yazdığım her kelime, işte o ellerin hatırını taşıır içimde; o hatıranın sarsılmaz izinde yürür.

Bu kitap, bir ömrün içinden süzülen küçük ışıkların toplamıdır. Her sayfasında bir avludan yükselen kahkahanın, üzüm bağında toprağına değen parmakların, okul yolunda esen ince rüzgârın, yaz gecelerini dolduran cırcır böceklerinin sesi gizlidir. Çünkü benim için Erbaa, yalnızca doğup büyüdüğüm yer değil; insanın kendini bulduğu, acısını da sevincini de taşıyan bir sığınaktır. Nereye gidersem gideyim, kalbimin yönü hep oraya döner; turnaların sonbaharda yurtlarına döndüğü tabiiilikte...

Benim kelimelerim Erbaa'nın rengi, Erbaa'nın kokusu, Erbaa'nın içtenliği ile beslenir. Çünkü insan bazen yaşadığı yeri değil, yüreğinin doğduğu yeri yazar. Ve benim yüreğim hâlâ yeşilin binbir tonuna bürünen o mütevazı memlekette atar.

Zamanın ince telleri bazen bir sese, bazen bir kokuya, bazen unutulmuş bir sözün gölgesine dokunur; insanı hiç beklemediği anda geçmişin kapısına bırakır. O kapıyı araladığımda karşıma çıkan yalnızca çocukluğumun masumiyeti değil; bu topraklarda saklı duran kültürün

bütün renkleri, bütün sevinçleri ve hüznüleri idi. Yazmak benim için bir ödev değil, bir şükürdür: babaannemin yüzündeki çizgilere, halamın uzattığı tabaktaki inceliğe, annemin mırıldandığı türkünün sıcaklığına duyulan içten bir teşekkürdür.

Bu yolculukta en büyük ışığım, beni hayata, insanlığa ve onura dair ilk dersleriyle donatan iki büyük emanetti:

Merhume annem Güngör Bostancı ve merhum babam Sami Bostancı.

Bu kitabın her cümlesinde onların sessiz iyiliğini, sabrını ve hayatı taşıma biçimini hissettim. Eğer onların o ağırbaşlı, vakur öğretisi olmasaydı, bu satırlar da olmazdı. Bu eser, onlara duyduğum minnetin kelimelere sızmış hâlidir.

“Gönül Erbaa’da Kalır”, sadece bir kitabın adı değil; bir ömrün içte saklı haritasıdır. Bu sayfalarda kendi çocukluğumun izleri kadar, okuyan herkesin kendi annesini, babasını, kendi evinin kokusunu bulmasını diliyorum. Çünkü inanıyorum ki insan, nereye giderse gitsin, gönlü hep ilk yurdunun kapısında bekler; o kapıdan içeri girince hayatın sesleri yeniden anlam bulur.

Onlara,

ve Erbaa’da yitmeyen tüm güzel hatıralara...

İÇİNDEKİLER

1

ERBAA'DA DERLER | 1

2

SORUTMA | 9

3

MANİYLE KOKAN TOPRAKLAR | 15

4

ALTIN SEVDASI | 25

5

YAĞLI | 31

6

ONUN ADI “BAT” | 35

7

REÇELLERİN KRALI | 43

8

TOKAT KEBABI | 47

9

ANNE KURABİYESİ | 53

10

ERBAA'NIN KIZLARI | 59

11

SEVGİDİR ADIN | 63

12

HIDIRELLEZ | 69

13

BAYRAM HAZIRLIKLARINA BAŞLADINIZ MI? | 75

14

KIŞA HAZIRLIKLARIN BÜYÜLÜ ALEMİ | 79

15

TÜTÜN DİZİLEN GÜNLER | 85

16

KOMŞU KOMŞUNUN GÜLÜNE MUHTAÇ | 91

17

ÇENEDE BULUŞALIM | 101

18

HALAM | 109

19

GÜVEN | 115

20

ERİK DALI İLE BAŞLAYAN BİR ÖMÜR | 119

21

AHHHH! TADI DAMAĞIMDA KALAN BAYRAMLAR | 125

22

ERBAA'DA KIRILAN ZAMAN:
ESKİ ŐEHRİN ÇÖKÜŐÜ | 131

23

ERBAA'DA BİR SALA YANKISI | 135

24

ŐAZİYE HANIMIN SESSİZ MUCİZELERİ | 139

25

ERBAA SOKAKLARINDAN OKUL BAŐESİNE | 145

26

YEŐİL TELEFONUN BAŞINDA | 151

27

DÜNYA'NIN EN GÜZEL ANASI | 155

28

PROF. DR. ERDAL BİROL BOSTANCI | 161

29

BİR ZAMANLAR ERBAA'DA ZAMAN DURURDU | 165

30

TAŐ VE CAMIN ARDINDA KALAN ÇOCUKLUK | 171

SON SÖZ | 175

1

ERBAA'DA DERLER

Yöresel Söyleyişlerle Bir Nesilden Diğetine

Her Yörenin Bir Dili Vardır...

Bazı kelimeler vardır, sadece anlam taşımaz; koku getirir, ses getirir, hatıra getirir.

Dile dökülen her sözcük, bir coğrafyanın nabzıdır aslında.

Bir yörenin dili; tarlasında ter dökenin, sokaklarında top koşturan çocuğun, tandır başında ekmek açan ninenin sesidir.

Ve o ses, her kelimedede biraz tebessüm, biraz sitem, biraz da seveda taşır...

Her yörenin bir söyleyiş biçimi vardır ki, harfleri başka olsa da duygusu ortaktır.

Çünkü “dil” yalnızca konuşulan değil, **yaşanandır**.

Yemek gibi kokar, toprak gibi durur, gökyüzü gibi genişler.

İşte Erbaa da böyle bir dilin beşiğidir.

Burada bir çocuğa “CIVIK” denir de kırılmaz; bir yemeğe “ÇOK YİTİ” denir de kaşlar çatılmaz.

Birinin yürüyüşüne “ÇARPUK” denir ama arkasından kakhaha değil, muhabbet koyulur.